

Column Kennismail van Wim Boonstra: Een economisch vrolijk 2012 zal het niet worden

Het jaar 2011 is bijna ten einde. Het was een jaar waarin de wereldeconomie na de snelle opleving van 2009 weer sterk vertraagde. Voor een deel werd dit veroorzaakt doordat, geheel volgens verwachting, de stimulansen vanuit de overheidsbegrotingen en het monetaire beleid wegvielen, zonder dat de binnenlandse bestedingen het stokje konden overnemen. Daar kwam de weinig vertrouwenwekkende aanpak van de Europese 'schulden crisis' nog eens bij. Niet zozeer deze crisis zelf, als wel de gebrekkige aanpak ervan heeft het vertrouwen onder consumenten en producenten zwaar aangetast.

Toch is er in de loop van 2011 gestaag voortgang geboekt. De meest recente Eurotop van 8 en 9 december heeft weliswaar nog steeds niet de definitieve oplossing voor de acute problemen opgeleverd, maar de gemaakte afspraken vullen belangrijke lacunes in het ontwerp van de eurozone gedeeltelijk in. Strakke, (grond-)wettelijk vastgelegde begrotingsafspraken en automatische sancties vormen essentiële aanvullingen op het Stabiliteits- en Groeipact. En hoewel de versterking van het Europese noodfonds, het EFSF, niet helemaal aan de hoop van de markt tegemoet kwam, wordt al te gemakkelijk vergeten dat de Europese Centrale Bank altijd kan inspringen om de markten in het gareel te houden. Ervan uitgaande dat de regeringen doen wat zij beloven en zij de gemaakte afspraken in daden omzetten, mag worden verwacht dat ook de ECB haar bijdrage zal leveren. De eurozone zal ook in 2012 niet uit elkaar vallen.

Desondanks wordt 2012 economisch gezien geen vrolijk jaar. Een zwakke mondiale conjunctuur zal ook op Europa zijn stempel drukken, terwijl het verslechterde vertrouwensklimaat de binnenlandse bestedingen verder onder druk zet. Een recessie lijkt al met al onafwendbaar, al hoeft dat geen diepe recessie te worden. Daarbij gaan wij er dan wel expliciet van uit dat de eurozone niet uit elkaar valt, dat de regeringsleiders hun woorden in daden omzetten en dat er nog aanvullende plannen komen om de vormgeving van de euro te versterken. Daar hoort naar mening van ondergetekende ook de inzet van eurobonds bij, met flankerende maatregelen om te voorkomen dat zwakkere landen gratis kunnen meeliften op de kredietwaardigheid van de sterkere lidstaten.

Nederland zal in 2012 nauwelijks economische groei kennen. Dat betekent geen armoede, want ons land is per hoofd van de bevolking een van de rijkste van de Europese Unie en zal dat ook na 2012 nog steeds zijn. Wel zal de werkloosheid wat oplopen. Ook ons land wacht op richtinggevend beleid ten aanzien van enkele belangrijke dossiers, zoals de woningmarkt, de gezondheidszorg en de vergrijzing. Waar op Europees niveau de besluitvorming de afgelopen maanden in een duidelijk hogere versnelling is geschakeld, is daar in ons land nog geen sprake van. Dus zullen consumenten en bedrijven de komende tijd een afwachtende houding blijven aannemen.

Het jaar 2012 wordt echter vooral een slecht jaar voor de doemdenkers die de afgelopen jaren het einde van de euro, het kapitalisme en het bankwezen hebben voorspeld. De wereld zal in 2012 gewoon doordraaien. Ik ben benieuwd wat deze raspessimisten na 2012 gaan doen...

Het jaar 2012 wordt dus economisch gezien geen vrolijk jaar. Gelukkig is er meer in het leven dan economie alleen. Daarom wens ik u een heel fijn jaar in goede gezondheid, met een optimistische kijk op de wereld en mede daardoor veel geluk en succes.

december 2011, column bij de Kennismail van de 'Visie op 2012'